

Bet. o. Lovf. om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden m. m.

Af *Ellinger*:

10) Lovforslagets Tekst affattes saaledes:

§ 1.

Kommunalbestyrelserne kan uden der-til at indhente Samtykke fra højere Myndighed i Tidsrummet indtil 1. November 1916 træffe Foranstaltninger til at modvirke den ved Dyrtiden hos Dele af Befolkningen opstaaede Trang, saavel ved ekstraordinære Tilskud til den kommunale Hjælpekasse (i København den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening) som ved Tilskud til saadanne, af Kommunen anerkendte Institutioner, hvis Hovedvirksomhed er at forsyne mindre bemidlede udenfor fast Fattigforsørgelse med Brændsel, Fødemidler o. lign. enten gratis eller til nedsat Betaling.

Understøttelse kan endvidere tilstaa som Tillæg til løbende Understøttelse af en anerkendt Arbejdsløshedskasse eller anerkendt Sygekasse; Tillæget udgør da indtil 30 pCt. + 5 pCt. for hvert i Hjemmet værende Barn under 15 Aar, dog højst 50 pCt., og er de paagældende afskaarne fra at faa Hjælp af Hjælpekassen. Ligeledes kan Tilskud gives til Personer, der faar Hjælp af det offentlige uden Fattighjælps Virkning.

§ 2.

Udgifterne til det i § 1 nævnte maa ikke overstige ialt 8 Kr. pr. Indbygger i Kommunen, beregnet efter sidste Folketælling, for Tidsrummet 1. November 1915—1. November 1916; Statskassen yder et Tilskud, som andrager Halvdelen af Kommunens Udgifter, altsaa højst 4 Kr. pr. Indbygger.

§ 3.

Den i § 13 i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser fastsatte Begrænsning af Statstilskuddet til et Beløb af 250,000 Kr. ophæves for Finansaaene 1915—16 og 1916—17, saaledes at det omhandlede Statstilskud for disse Aar fastsættes til en Trediedel af det Tilskud, der af Kommunekassen er ydet Hjælpekassen.

§ 4.

Forinden en Kommunalbestyrelse tager Beslutning om, hvilke Foranstaltninger der bør træffes i Henhold til nærværende Lov, skal der paa dens Foranledning foregaa

en Forhandling mellem Kommunalbestyrelsen, den ifølge kgl. Anordning af 29. August 1914 nedsatte kommunale Kommission og Hjælpekassens Bestyrelse.

Saafernt Kommunalbestyrelsen finder det nødvendigt, at der med Hensyn til nogle af de besluttede eller truffne Foranstaltninger sker en Samvirken med en eller flere Nabokommuner under Hensyn til deres indbyrdes Beliggenhed, er Indenrigsministeren bemyndiget til at sammenkalde Repræsentanter for disse til Forhandlinger herom og til paa Grundlag heraf om fornødent at fastsætte Bestemmelser, gaaende ud paa at sikre, at de af en Kommunalbestyrelse truffne Foranstaltninger ikke kommer andre Kommuner til gode.

§ 5.

I København og Frederiksberg samt i de Kommuner, som ikke, ved Udfindelse af Skatteindtægten til Ansættelse af personlig Kommuneskat, foretager Forhøjelse af Kapitalindkomster m. v. i Henhold til § 7 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, kan opkræves et Tillæg til den Formueskat, der er paa-lignet i Kommunen for Skatteaarene 1915—16 og 1916—17 i Henhold til Lov Nr. 144 af 8. Juli 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, jfr. Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915. Dette Tillæg til Formueskatten kan dog ikke overstige 25 pCt. af denne.

§ 6.

Til Raadighed for Kommunerne stilles 20 pCt. af det Beløb, der indkommer i Henhold til Lov Nr. 129 af 10. Maj 1915 om en overordentlig Indkomstskat til Staten. De 10 pCt. af en Skatteydets Skat ifølge denne Lov tilfalder den Kommune, i hvilken Skatten opkræves, og de 10 pCt. indgaar i en Fond, fra hvilken der ydes Kommuner Hjælp til Dækning af de ved det i § 1 nævnte foranledigede Udgifter; Fordelingen fra denne Fond til Kommunerne foretages af en Kommission, hvis Formand er Indenrigsministeren, og til hvilken 8 Medlemmer vælges af en Valgforsamling, der dannes af de to Tings Finansudvalg; hvad der forbliver ubrugt af Fonden, indgaar i Statskassen.

§ 7.

De om Skattevalg gældende Bestemmelser sættes ud af Kraft i Aarene 1915—16 og 1916—17.